

dring, at Grundlaget for min Udtalelse var den, at Lovforslaget er *godd*, og det er min Mening. Lovforslaget betegner et betydningsfuldt Fremskridt i de folkekirkelige Forhold, og naar jeg har den Opfattelse fælles med Regeringen, søger jeg med Hensyn til Detailpunkter at forhandle mig til Rette. Og kan jeg ikke komme til nogen Forstaaelse med Regeringen, siger jeg aabent og lydeligt: Jeg ser min Ledelse i Regeringen, og saa vidt jeg formaar det, følger jeg med den for at faa gennemført det Forslag, som jeg deler Mening med den om er et Fremskridt for den danske Folkekirke.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingen.

Det næste Møde holdes i Morgen, Torsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Fortsettelse af anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Menighedsraad.

2) *nden Behandling af:*

Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Valgmenigheder.

4) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Bestyrelse m. m. af Kirker, der eje sig selv.

Mødet hævet Kl. 3.55'.

86de Møde.

Torsdag den 27de Februar, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

Forhandlingen genoptoges.

†

Sabroe: Det ærede Medlem for Vinderup (Svendsen), der jo er det eneste Medlem her i Tinget, der hører til Indremissionen, og som derfor vel i særlig Grad burde være forsigtig med at udslynge Beskyldninger mod andre Medlemmer, og som i ethvert Tilfælde burde erindre sig det ottende Bud: du skal ikke føre falsk Vidnesbyrd mod din Næste, har forleden Dag under Behandlingen af disse Lovforslag, medens jeg var fraværende, rettet den Beskyldning mod mig, at jeg under første Behandling af disse Lovforslag skulde have ført løs og uvederhæftig Tale, den Gang jeg udtalte mig angaaende Bestemmelsen i § 2 om Valget af Formand i Menighedsraadet. Som Replik til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) siger det ærede Medlem fra Vinderup, at det ikke er ualmindeligt, at de Herrer Socialdemokrater fare med løs Tale, og han sagde ifølge Rigsdagstidenden om mig følgende: "Vi have jo hørt saa mange Paa-stande fra socialdemokratisk Side om, hvor forfærdelig Præsterne og de, der høre til den levende Menighed, gaa frem. Vi hørte jo her ved første Behandling nogle grufule Skildringer af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), men det viste sig, at det var aldeles løs Tale. Man har derfor Grund til at være noget mistvivlende, naar de Herrer fremføre deres store Beskyldninger mod Kirken og Præsterne."

Jeg kunde ønske, at det ærede Medlem vilde have fremlagt i ethvert Tilfælde nogle Bevisligheder for, at jeg har faret med løs Tale. Det vil, for at bevise Rigtigheden af, hvad jeg har fremført under første Behandling, kun være nødvendigt at dvæle ved de enkelte Eksempler paa Præstemisbrug og Præstehovmod, jeg den Gang drog frem. Allerførst mindede jeg om, hvad der, kort forinden vi havde disse Lovforslag til første Behandling, var passeret i Sabroe-Faarup Kommune, en Begivenhed, som ikke opfordrer til at vælge Præsterne til Formænd for Menighedsraad, end sige til fødte Formænd. Det vil erindres, at vedkommende Præst, Pastor Fick, havde gjort sig skyldig i Uterlighed mod Smaapiger, og efter at han var bleven suspenderet af Biskoppen, hvad der billegedes af Kultusministeren, satte Indre Missions Tilhængere i Sognet en Adresse i Gang for at faa Præsten, som havde gjort sig skyldig i Uterlighed mod Smaapiger, genindsat i sit Embede. Det er vitterligt, og det ærede Medlem behøver kun at spørge Kultusministeren derom,